

forlangt af den høitærede Marineminister i Anledning af en Forandring ved en Lærerpost ved Søofficeerkolen; derved er der Intet at bemærke. — Under Nr. 17 er der forlangt af den høitærede Marineminister et Beløb af 200 Rd. som en Forhøielse af Honoraret for Meddommeren ved Styrmandseramen. Det er oplyst for Udvalget, at den Vedkommende i 8 Maaneder af Aaret maag være til Disposition til denne Virksomhed, og han vil i det Hele efter dette Forslag faae 400 Rd. Efter samtlige foreliggende Forhold kan Udvalget ikke sjanne Andet, end at det er et rimeligt Forlangende, og har derfor tiltraadt Forslaget. — Under Nr. 18 er der foreslaaet af den høitærede Marineminister en Nedsættelse af 1,000 Rd., imod at det samme Beløb bevilges paa Tillægsbevillingsloven for indværende Finantsaar. Beløbet er tænkt anvendt til Honorar til Forfattere af Lærebøger til Brug ved en udvidet Undervisning for Sømand, og man er i Ministeriet ved at foreslaae dette gaaet ud fra, at Beløbet vilde være blevet anvendt i indværende Finantsaar. Det har imidlertid ved nærmere Forhandling, deels med disse Forfattere deels med Forlæggerne, vist sig, at en noget anden Ordning end oprindelig paa-tænkt af Marineministeren vil være hensigtsmæssig for at fremme dette Formaal, og derfor vil Beløbet først komme til Anvendelse i næste Finantsaar. Udvalget finder det derfor ikke rigtigt at bevilge det forlangte Beløb paa Tillægsbevillingsloven, da dette kun vilde lede til en Gjenbevilling af dette Beløb for næste Aar, og har derfor ikke kunnet tiltræde Forslaget her. Man vil gjøre det flarest ved at undlade at tiltræde det Forslag her og paa Tillægsbevillingsloven nægte Beløbet; jeg antager, at den høitærede Minister ikke er uenig med Udvalget heri.

Før jeg gaaer over til K. Udrustningscontoen, tør jeg maaskee henvise til de Bemærkninger, som Udvalget har udtalt i Betænkningen under Nr. 25. Da Marineministeriet i 1866—67 forelagde Udtalt til Lov om Søværnets Ordning, var der kun forlangt et Udrustningsbeløb, som svarede til 900 à 1,000 Mand i 6 Maaneder. Ved Behandlingen i Udvalget dengang kom der fra et Mindretal Forslag

om at forhøie Beløbet saaledes, at det kunde svare til 13 à 1,400 Mand i 6 Maaneder. Det var altsaa en meget betydelig Forøgelse. Lovforslaget blev dog ikke færdigt, men i det næste Finantsaar, 1867—68, blev det fremlagt paany af Marineministeren, og han var da gaaet en Middelvei mellem Regeringens første Forslag og Udvalgets Mindretals Forslag, saaledes at Udrustningscontoen skulde bestemmes efter den aarlige Dvæse, svarende til 10 à 1,200 Mand i 6 Maaneder, og det begrundedes saaledes: „Ministeriet maag lægge særlig Vægt paa, at der altid er idetmindste eet eller to større Skibe udrustede, bemandede og udsende paa Dvæsestogt for at danne en Kjerne til de øvrige Skibes Besætninger. Dette vil navnlig være af Bigtighed af Hensyn til det besarne Mandskab, paa hvis Tilstedeværelse man ikke kan stole.“ Denne Begrundelse gif med forskellige Variationer igjennem de følgende Forhandlinger, og man sees saaledes, at, naar Rigsdagen er gaaet ud paa en Forøgelse af Udrustningscontoen, ud over hvad Regeringen oprindelig har forlangt, har det været af Hensyn til det, der nu her kortelig staaer nævnt, nemlig at man derved vilde være istand til at holde eet eller to større Skibe Aaret rundt. Nu foreligger der for taar en Plan, hvorefter dette ikke skal være Tilfældet, men samtlige Skibe skulle udrustes i Sommermaanederne, og som Følge deraf intet i Vintermaaneder. Udvalget har antaget, at man som Regel maatte fastholde den af mig omtalte Forudsætning for Lovens Bestemmelse, og jeg troer at turde tilføie, at i denne Henseende er Marineministeren entig med Udvalget; men man har imidlertid ladet sig overbevise om, at der er gode Grunde for ogsaa engang imellem at fravige den almindelige Regel, og man har af den Grund troet ikke at burde nedlægge Indsigelse imod den for næste Finantsaar foreslaaede Udrustningsplan. Dog, forsaavidt det var paatænkt, at Fregatten Sjælland skulde være ude en Maaned længere, end det isfor blev opgivet, har Udvalget været entig om at tilraade, at dette ikke skal ske, hvorfor der under Nr. 19 er foreslaaet en Nedsættelse i det forlangte Beløb. Man vil imidlertid kunne vente for Fremtiden i det Hele sa-